

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 167/2018-73

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. januára 2019 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Mojмира Mamojku v konaní o sťažnosti obchodnej spoločnosti [REDACTED], zastúpenej advokátskou kanceláriou AGILITA ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r. o., Panenská 7, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Vladimír Šebo, pre namietané porušenie jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na rovnosť účastníkov v konaní pred súdmi podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 40 R 1/2017-2362 z 1. februára 2018 takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti obchodnej spoločnosti [REDACTED], n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 167/2018-25 z 24. apríla 2018 prijal na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojich v záhlaví označených práv uznesením Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) č. k. 40 R 1/2017-2362 z 1. februára 2018, zverejneným v Obchodnom vestníku 7. februára 2018 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Zo sťažnosti a z príloh k nej pripojených vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 40 R 1/2017-579 z 24. júla 2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 40 R 1/2017-585 z 25. júla 2017 (zverejnenými v Obchodnom vestníku 27. júla 2017) povolil reštrukturalizáciu dlžníka – obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „dlžník“), ustanovil do funkcie správcu, vyzval veriteľov, aby prihlásili svoje pohľadávky, a určil rozsah právnych úkonov dlžníka, ktoré podliehajú súhlasu správcu.

3. Veriteľský výbor dlžníka na svojom zasadnutí 20. decembra 2017 nadpolovičnou väčšinou prítomných členov schválil predložený prepracovaný návrh reštrukturalizačného plánu dlžníka a požiadal správcu o zvolanie schvaľovacej schôdze veriteľov dlžníka (zápisnica z tohto zasadnutia bola zverejnená v Obchodnom vestníku 3. januára 2018).

4. V rámci prípravy schvaľovacej schôdze veriteľov dlžníka bolo pre účely hlasovania o prijatí reštrukturalizačného plánu vytvorených celkovo štrnásť skupín, z toho trinásť skupín veriteľov, ako aj skupina akcionárov.

5. Veriteľ – sťažovateľka – s celkovou zistenou zabezpečenou pohľadávkou v sume 4 455 082,28 € bola zaradená do skupiny veriteľov č. 5 – zabezpečený veriteľ [REDACTED], s navrhnutým uspokojením vo výške 80 % pohľadávky veriteľa vrátane príslušenstva jednou splátkou splatnou k 31. januáru 2019.

6. Veriteľ – obchodná spoločnosť [REDACTED] (ďalej len „spoločnosť [REDACTED]“) – s celkovou zistenou sumou pohľadávok zapísaných v zozname pohľadávok pod č. 208, 209, 210 a č. 210 – 226 v sume 9 203 581,04 € bola zaradená do skupiny veriteľov č. 13 – nezabezpečený veriteľ [REDACTED]. V rámci predkladaného plánu dlžník navrhol vydanie akcií pre spoločnosť [REDACTED], „cestou zvýšenia základného imania spoločnosti o nepeňažný vklad veriteľa (prípadne jeho právneho nástupcu) vo výške 4 079 616 EUR..., ktoré sa vykoná upísaním nových akcií“. Dlžník navrhol uspokojenie spoločnosti [REDACTED], takto:

„A) Uspokojenie pohľadávok veriteľa pod por. č. 208, 209 a 210 (v čiastočnom rozsahu) – peňažným plnením:

pohľadávky veriteľa zapísané do zoznamu pohľadávok pod por. č. 208, 209 a 210 (v čiastočnom rozsahu) dlžník uspokojí v rozsahu 50 % pohľadávky veriteľa dlžník uspokojí z prostriedkov získaných z vlastnej činnosti, resp. zdrojov získaných v dôsledku vstupu investora 60 nerovnomerných mesačných splátkach až do úplného splatenia pohľadávok veriteľa.

Dlžník začne s plnením splátok reštrukturalizačného plánu veriteľovi zaradenému do tejto skupiny mesiacom január 2018. Splátky svojich záväzkov bude dlžník poukazovať vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, za ktorý sa plnenie poskytuje – úhrada v splátkach pozadu.

(Např. prvá splátka plánu je splátkou za mesiac január 2018 a je splatná dňa 31. januára 2018)

V prípade, ak dôjde k potvrdeniu reštrukturalizačného plánu neskôr ako je projektovaná splatnosť prvej splátky plánu, t. j. neskôr ako 31. 01. 2018, dlžník poukáže veriteľovi všetky dovtedy splatné splátky spolu so splátkou plánu splatnou v mesiaci, v ktorom dôjde k potvrdeniu tohto reštrukturalizačného plánu.

Dlžník poukáže úhrady splátok veriteľovi zaradenému do skupiny veriteľov č. 13 v súlade s tabuľkou A44, ktorá je bližšie špecifikovaná prílohe tohto reštrukturalizačného plánu.

B) Uspokojenie pohľadávok veriteľa pod por. č. 210 (v čiastočnom rozsahu) až 226 - formou kapitalizácie pohľadávok:

Pohľadávky zapísané do zoznamu pohľadávok pod poradovým číslom 210 (v čiastočnom rozsahu) až 226 dlžník uspokojí ich kapitalizáciou, kde dôjde k nepeňažnému vkladu týchto pohľadávok do základného imania spoločnosti v rozsahu 50 % nominálnej hodnoty uvedených pohľadávok, t. j. výmenou pohľadávok veriteľa za novo upísané akcie dlžníka v súlade s kapitolou V.4.2. tohto reštrukturalizačného plánu.

Uspokojenie veriteľa je uvedené v tabuľke A44, ktorá je bližšie špecifikovaná prílohe tohto reštrukturalizačného plánu.

B.1.) Alternatívne uspokojenie pohľadávok pod por. č. 210 (v čiastočnom rozsahu) až 226 – peňažným plnením

V prípade, ak by ku plneniu plánu formou kapitalizácie pohľadávok veriteľa nedošlo (napríklad v dôsledku neprijatia rozhodnutia valného zhromaždenia o kapitalizácii pohľadávok uvedenej pod písmenom B tohto bodu, dlžník uspokojí pohľadávky veriteľa zapísané do zoznamu pohľadávok pod poradovým číslom 210 (v čiastočnom rozsahu) až 226 v rovnomerných mesačných splátkach, ktoré bude dlžník platiť so začiatkom plnenia k 31. 01. 2019 až do 31. 12. 2022.“

7.1 Dňa 19. januára 2018 sa uskutočnila schvaľovacia schôdza veriteľov dlžníka, na ktorej sa podľa zápisnice z jej konania ako „*veritelia a akcionári dlžníka prítomní a zastúpení v zmysle Listiny prítomných, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zápisnice*“, (okrem iných) zúčastnila aj sťažovateľka, zastúpená na základe splnomocnenia [REDAKOVANÉ], a spoločnosť [REDAKOVANÉ], zastúpená na základe splnomocnenia [REDAKOVANÉ].

7.2 Z uvedenej zápisnice vyplýva, že možnosť písomne požiadať predkladateľa plánu (dlžníka) prostredníctvom správcu o podrobnejšie vysvetlenie ustanovení plánu, o opravu zjavnej chyby v písaní alebo počítaní alebo inej zrejmej nesprávnosti plánu, o zaradenie

svojej pohľadávky do inej skupiny, ako bola zaradená predkladateľom plánu, o zaradenie svojho majetkového práva akcionára do inej skupiny, ako bolo zaradené predkladateľom plánu, o zaradenie svojej zabezpečenej pohľadávky do skupiny pre nezabezpečené pohľadávky v inom rozsahu ako v rozsahu určenom predkladateľom plánu, resp. o nižšie uspokojenie svojej pohľadávky oproti jej uspokojeniu navrhnutému v záväznej časti plánu v prospech inej skupiny pohľadávok vytvorenej v záväznej časti plánu v zmysle § 145 ods. 1 písm. a) až f) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“) využila len veriteľka – Sociálna poisťovňa, zaradená do skupiny veriteľov č. 10 – nezabezpečení veritelia – s navrhnutým uspokojením vo výške 50 % pohľadávky veriteľov vrátane príslušenstva v 60 nerovnomerných mesačných splátkach až do úplného splatenia pohľadávky veriteľov, ktorá ako poskytovateľ štátnej pomoci vzhľadom na charakter svojej pohľadávky žiadala o jej zaradenie do inej skupiny, ako bola zaradená predkladateľom plánu, „so 100 % - ným uspokojením“, pretože prípadná nevymáhateľnosť časti pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní môže predstavovať formu nepriamej štátnej pomoci predkladateľovi plánu, ktorá je nezlučiteľná s vnútroštátnym právom, ako aj s právom Európskych spoločenstiev. K uvedenej požiadavke sa v rámci rozpravy schvaľovacej schôdze pomerne obsérne vyjadril predkladateľ plánu, ktorý ju v súlade s § 145 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. vyhodnotil „ako neopodstatnenú, síce s právnym zdôvodnením, ktorému však nie je možné prisvedčiť tak, ako dôvodí veriteľ“, keďže tu nejde o zakázanú štátnu pomoc a navrhované uspokojenie je pre veriteľku podstatne výhodnejšie, ako by bolo jej uspokojenie dosiahnuté v prípade konkurzného konania.

7.3 Na schvaľovacej schôdzi správca vyzval „prítomných veriteľov na uvedenie ich prípadných dotazov, alebo otázok k reštrukturalizačnému konaniu a plánu aj napriek skutočnosti, že do zoznamu žiadostí nebola zapísaná žiadna ďalšia žiadosť okrem žiadosti veriteľa Sociálna poisťovňa“. Keďže „žiadny dotaz, alebo otázka nebola zo strany prítomných veriteľov uvedená“, skonštatoval, že „z dôvodu vyčerpania obsahu bodu č. 2 pristupuje k bodu č. 3 schvaľovacej schôdze, ktorým je hlasovanie o prijatí plánu“. Po poučení veriteľov o spôsobe hlasovania na schvaľovacej schôdzi veriteľov a o podmienkach požadovaných na prijatie reštrukturalizačného plánu podľa § 148 zákona

č. 7/2005 Z. z. prítomní veritelia pristúpili k hlasovaniu, po ukončení ktorého správca skonštatoval, že „reštrukturalizačný plán dlžníka nebol prijatý, nakoľko proti jeho prijatiu hlasovali 3 skupiny pre zabezpečené pohľadávky: Skupina veriteľov č. 1 – Zabezpečený veriteľ [REDAKOVANÉ], Skupina veriteľov č. 5 – Zabezpečený veriteľ [REDAKOVANÉ], a Skupina veriteľov č. 7 – Zabezpečený veriteľ [REDAKOVANÉ]. Hlasovania za zúčastnili veritelia s celkovým počtom hlasov 24 094 206. Za prijatie plánu hlasovali veritelia s celkovým počtom hlasov 13 224 480. Proti prijatiu plánu hlasovali veritelia s celkovým počtom hlasov 10 869 726.“. Správca zároveň skonštatoval, že „za prijatie plánu hlasovala nadpolovičná väčšina skupín a zároveň prítomní veritelia s nadpolovičnou väčšinou všetkých hlasov počítaných podľa zistenej sumy ich zistených pohľadávok. Námietky uplatnené proti hlasovaniu, alebo vedeniu schôdze z dôvodu jeho rozporu so zákonom neboli uplatnené žiadne.“.

7.4 Skupina veriteľov č. 13 – nezabezpečený veriteľ [REDAKOVANÉ] hlasovala za prijatie plánu.

8.1 Na základe návrhu dlžníka z 29. januára 2018 okresný súd napadnutým uznesením nahradil súhlas skupiny č. 1 – zabezpečený veriteľ [REDAKOVANÉ], skupiny č. 5 – zabezpečený veriteľ [REDAKOVANÉ], a skupiny č. 7 – zabezpečený veriteľ [REDAKOVANÉ], s prijatím reštrukturalizačného plánu dlžníka v znení, o ktorom hlasovala schvaľovacia schôdza 19. januára 2018, potvrdil reštrukturalizačný plán dlžníka, ktorý je prílohou tohto uznesenia, v znení, o ktorom hlasovala schvaľovacia schôdza 19. januára 2018, a ukončil reštrukturalizáciu dlžníka. V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že „úloha súdu v reštrukturalizačnom konaní smeruje najmä k dohľadu nad zákonnosťou procesu reštrukturalizácie, pričom z preskúvavacej právomoci súdu je v zásade vylúčené posudzovanie ekonomickej možnosti, či efektívnosti reštrukturalizačného plánu dlžníka. Výnimkou z tejto zásady predstavuje však prípad špecifického inštitútu reštrukturalizačného konania – nahradenia súhlasu skupiny veriteľom nesúhlasiacej s plánom... Predložený plán bol schválený v 11 skupinách, pričom v troch schválený nebol. V týchto intenciách sú v ustanovení § 152 ods. 1 ZKR taxatívne

vymenované tri zásady, pri splnení ktorých súd je oprávnený nahradiť súhlas nesúhlasiacej skupiny s plánom. Súd pre potreby tohto rozhodnutia vykonal test každého z nich:

a) účastníci plánu zaradení do skupiny hlasujúcej proti prijatiu plánu nebudú na základe plánu v zjavne horšom postavení, v akom by boli v prípade neprijatia plánu; súd pritom vychádza z ich pravdepodobného uspokojenia v konkurznom konaní v deň začatia reštrukturalizačného konania, pričom vychádza z údajov uvedených v pláne, ak sa nepreukáže opak, Ad a) Z predloženého plánu vyplýva nasledovné porovnanie pravdepodobného uspokojenia v konkurznom konaní a uspokojenia podľa reštrukturalizačného plánu: ... Zabezpečený veriteľ v skupine č. 5 pre zabezpečeného veriteľa [REDACTED], bude v prípade prijatia plánu uspokojený v rozsahu 80 % istiny zistenej pohľadávky k 31. 01. 2019 spôsobom podľa článku A.5. záväznej časti plánu. Výška pravdepodobného uspokojenia tejto skupiny hlasujúcej proti prijatiu plánu v konkurznom konaní v deň začatia reštrukturalizačného konania z predloženého plánu vyplýva z majetku úpadcu po odpočítaní nákladov konkurzného konania vo výške 74,55 % hodnoty pohľadávok... Z predloženého plánu vyplýva rozdiel pravdepodobného uspokojenia v konkurznom konaní v porovnaní s uspokojením podľa plánu v prospech reštrukturalizačného konania, pričom súd vychádza z údajov uvedených v pláne, nakoľko nebol tvrdený a ani preukázaný opak... Súd na základe uvedených údajov jednoznačne konštatuje, že miera uspokojenia veriteľov v skupinách č. 1, 5 a 7 pre veriteľov zabezpečených pohľadávok je vyššia ako v prípade zamietnutia plánu súdom.

b) väčšina zo skupín zostavených podľa plánu hlasovala za prijatie plánu potrebnou väčšinou, Ad b) Na schvaľovacej schôdzi hlasovalo o prijatí plánu celkovo 11 skupín zo 14, z čoho vyplýva, že väčšina zo skupín zostavených podľa plánu hlasovala za prijatie plánu potrebnou väčšinou, resp. sa v zmysle § 148 ods. 2 ZKR považujú za skupinu súhlasiacu s plánom.

c) za prijatie plánu hlasovali prítomní veritelia s nadpolovičnou väčšinou hlasov počítaných podľa zistenej sumy ich zistených pohľadávok, Ad c) Za prijatie plánu hlasovali prítomní veritelia s nadpolovičnou väčšinou hlasov počítaných podľa zistenej sumy ich zistených pohľadávok čo do právneho dôvodu a vymáhateľnosti s počtom hlasov 13 224 480 čo predstavuje 54,89 % všetkých hlasov...

Na základe uvedeného súd nahradil súhlas skupiny veriteľov č. 1 – Zabezpečený veriteľ [REDAKOVANÉ], skupiny veriteľov č. 5 – Zabezpečený veriteľ [REDAKOVANÉ] a skupiny veriteľov č. 7 – Zabezpečený veriteľ [REDAKOVANÉ] s prijatím reštrukturalizačného plánu dlžníka, o ktorom hlasovala schvaľovacia schôdza dňa 19. 01. 2018.“.

8.2. Okresný súd ďalej uviedol, že „z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 40 R/1/2017 a ani pri výkone dohľadu súdu v zmysle § 131 ZKR... nezistil, že by boli podstatným spôsobom porušené ustanovenia uvedeného zákona o náležitostiach plánu, postupe pri príprave plánu, hlasovaní o pláne alebo iné ustanovenia týkajúce sa plánu, že by to malo nepriaznivý vplyv na niektorého účastníka plánu... Na základe vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že boli dodržané ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii o náležitostiach plánu, vrátane jeho príloh, a preto neexistuje dôvod pre zamietnutie plánu podľa ustanovenia § 154 ods. 1 písm. a) ZKR. Súď zároveň nezistil žiadne podvodné konanie pri prijatí predmetného reštrukturalizačného plánu alebo poskytnutie osobitných výhod niektorému účastníkovi plánu, a preto neexistuje dôvod pre zamietnutie plánu podľa ustanovenia § 154 ods. 1 písm. b) ZKR. Zo zápisnice zo schvaľovacej schôdzy vyplýva, že plán bol prijatý schvaľovacou schôdzou dňa 19. 01. 2018 v 11 zo 14 skupín, pričom prijatie plánu v skupine pre veriteľov zabezpečených pohľadávok č. 1, 5 a 7 je nahradené rozhodnutím súdu, súčasne bol plán prijatý nadpolovičnou väčšinou hlasov prítomných veriteľov, a preto neexistuje dôvod pre zamietnutie plánu podľa ustanovenia § 154 ods. 1 písm. c) ZKR. Nakoľko z reštrukturalizačného posudku vyplýva, že v posledných dvoch rokoch dlžník nevytváral zisk a ani nemal žiadne vlastné zdroje, ktoré by mohol rozdeliť jeho členom, neexistuje dôvod pre zamietnutie plánu podľa ustanovenia § 154 ods. 1 písm. d) ZKR. Plán je spravodlivý vo vzťahu ku skupinám veriteľov, nakoľko predpokladá taký vznik, zmenu alebo zánik práva alebo záväzkov obsiahnutých v pláne, že veritelia skupiny pre nezabezpečené pohľadávky nebudú uspokojení v dlhšej dobe ako zabezpečení veritelia bez toho, aby pre to existoval spravodlivý dôvod. Na základe uvedeného preto neexistuje dôvod pre zamietnutie plánu podľa ustanovenia § 154 ods. 1 písm. e) ZKR. Podľa názoru súdu plán nie je v podstatnom rozpore so spoločným záujmom veriteľov, práve naopak, prijatý plán je v záujme veriteľov, nakoľko z neho jednoznačne

vyplýva pre nich vyššie uspokojenie ich pohľadávok ako by dosiahli v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka. Pojem spoločný záujem veriteľov možno vymedziť ako nadradený záujem všetkých veriteľov nad záujmy jednotlivých. Meradlo je pritom hľadisko spravodlivosti a výnosnosti v porovnaní s ostatnými spôsobmi riešenia úpadku. V kontexte takejto charakteristiky spoločného záujmu veriteľov súd po preskúmaní reštrukturalizačného plánu schváleného schôdzou veriteľov dospel k záveru, že tento nie je v rozpore so spoločným záujmom veriteľov, a preto neexistuje dôvod pre zamietnutie plánu podľa ustanovenia § 154 ods. 1 písm. f) ZKR. Miera uspokojenia každej nezabezpečenej pohľadávky je 50 % výšky dotknutej pohľadávky, neexistuje preto dôvod pre zamietnutie plánu podľa ustanovenia § 154 ods. 1 písm. g) ZKR. Plnenie určené na uspokojenie každej z nezabezpečených pohľadávok, je podľa záväznej časti plánu poskytované počas obdobia maximálne päť rokov, neexistuje preto dôvod pre zamietnutie plánu podľa ustanovenia § 154 ods. 1 písm. h) ZKR... Po preštudovaní celého obsahu reštrukturalizačného spisu sp. zn. 40 R/1/2017 súd nezistil žiadne dôvody na zamietnutie predloženého a schváleného reštrukturalizačného plánu v zmysle § 154 ods. 1 ZKR a preto predložený reštrukturalizačný plán dlžníka... potvrdil. “.

9.1 Sťažovateľka v sťažnosti napadnutému uzneseniu okresného súdu vytýkala, že „že ani v minimálnej miere nenapĺňa štandardy, ktoré pre rozhodnutia súdov vyplývajú z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako ich vo svojej judikatúre konkretizoval Ústavný súd Slovenskej republiky, a teda napadnuté Uznesenie je nezákonné a zároveň je i v rozpore s Ústavou SR... Vychádzajúc z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR... uznesenie súdu musí byť argumentačne podložené a nemôže mať povahu arbitrárnosti. V rámci odôvodnenia uznesenia je nutné rozvinúť zistené skutočnosti a právne úvahy vedúce k jeho vydaniu. Ak sa odôvodnenie uznesenia obmedzuje len na strohú sumarizáciu dôkazov, nespĺňa kritériá spravodlivého, presvedčivého a náležité odôvodneného rozhodnutia, naopak trpí nepreskúmateľnosťou a podozrením zo svojvôle konajúceho orgánu. “.

9.2 Podľa názoru sťažovateľky „prijatie Reštrukturalizačného plánu bolo dosiahnuté podvodným konaním spoločnosti [REDAKOVANÉ] a Dlžníka, boli podstatným spôsobom porušené ustanovenia ZKR, väčšina zo skupín zostavených podľa Reštrukturalizačného plánu

hlasovala proti prijatiu Reštrukturalizačného plánu, a teda Reštrukturalizačný plán nemal byť schvaľovacou schôdzou prijatý. Porušovateľ nemal právny podklad a dôvod na to, aby Uznesením nahradil súhlas Sťažovateľa a rovnako nemal právny podklad na to, aby schválil Reštrukturalizačný plán.“. Okresný súd pri dohľade na schvaľovacej schôdzi prehliadol skutočnosť, že „podľa údajov z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I nemá spoločnosť [REDAKOVANÉ] tohto času (už od 23. 10. 2017) ustanovených ani členov predstavenstva a ani členov dozornej rady (!). Vzhľadom na uvedené je preto otázne, kto a na základe akého právneho titulu splnomocnil pána [REDAKOVANÉ] na zastupovanie spoločnosti [REDAKOVANÉ] na schvaľovacej schôdzi veriteľov (!) a ako je možné, že reštrukturalizačný správca si právo pána [REDAKOVANÉ] konať za spoločnosť [REDAKOVANÉ] neoveril, ba dokonca si toto jeho právo neoveril z verejne dostupných zdrojov (obchodný register) konajúci súd (!)... Vzhľadom na absenciu práva [REDAKOVANÉ] na zastupovanie spoločnosti [REDAKOVANÉ] na schvaľovacej schôdzi dňa 19. 01. 2018, [REDAKOVANÉ] nebol oprávnený hlasovať za spoločnosť [REDAKOVANÉ]. Hlasy všetkých účastníkov Reštrukturalizačného plánu prítomných a oprávnených na schvaľovacej schôdzi hlasovať nepredstavovali teda počet 24.094.206 hlasov, ale predstavovali počet 14.890.625 hlasov. Proti prijatiu Reštrukturalizačného plánu hlasovali prítomní veritelia s celkovým počtom hlasov 10.869.726, čo predstavuje zaokrúhlene 73 %, a teda proti prijatiu plánu hlasovalo 73 % všetkých účastníkov Reštrukturalizačného plánu prítomných a oprávnených na schvaľovacej schôdzi hlasovať.“.

9.3 Sťažovateľka taktiež poukázala na to, že 4. januára 2018 «bolo zvolané mimoriadne valné zhromaždenie akcionárov Dlžníka, na ktorom okrem iného došlo ku schváleniu kapitalizácie pohľadávok podľa zistení tzv. schránkovej spoločnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „[REDAKOVANÉ]“) s neznámym pozadím do základného imania Dlžníka. Podľa ústnej informácie, ktorú obdržal Sťažovateľ, spoločnosť [REDAKOVANÉ] postúpila svoju pohľadávku voči Dlžníkovi schránkovej spoločnosti [REDAKOVANÉ], a to bez vedomia veriteľov Dlžníka. Spoločnosť [REDAKOVANÉ] však nie je a nikdy ani nebola v Reštrukturalizačnom pláne zaradená do zoznamu veriteľov Dlžníka (!)... Spoločnosť [REDAKOVANÉ]

LLC sa po potvrdení Reštrukturalizačného plánu stala majoritným akcionárom vo vlastníckej štruktúre Dlžníka. Sťažovateľ ako financujúca inštitúcia nemá vedomosť, kto je skutočným vlastníkom (konečným užívateľom výhod) spoločnosti [REDAKOVANÉ], a teda kto sa stal väčšinovým akcionárom Dlžníka, nie sú známe jeho zámery, schopnosti na uskutočnenie reálneho ozdravenia Dlžníka v zmysle navrhovaného Reštrukturalizačného plánu. Nezákonný vstup neznámeho subjektu do akcionárskej štruktúry Dlžníka bez predošlého súhlasu Sťažovateľa je neakceptovateľný a i v prípade bežného úverového vzťahu predstavuje závažné porušenie úverových podmienok.“

9.4 Podľa názoru sťažovateľky okresný súd „si mohol a mal vyhodnotiť vyššie uvedené skutočnosti na základe predložených listín, a to na základe Reštrukturalizačného plánu, na základe zápisnice z mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 04. 01. 2018 a na základe Zápisnice zo schvaľovacej schôdze zo dňa 19. 01. 2018 a listiny prítomných. Ak by Porušiteľ postupoval *praeter legem* postupom podľa predchádzajúcej vety, Dlžníkom predložený Reštrukturalizačný plán by v súlade s ust. § 154 ods. 1 písm. f) ZKR zamietol a nenahradil by súhlas Sťažovateľa s Reštrukturalizačným plánom odkazujúc sa na dôvody uvedené v § 152 ods. 1 písm. a), c) ZKR.“

9.5 V súvislosti s procesom tvorby reštrukturalizačného plánu a súčinnosti poskytovanej dlžníkom veriteľom sťažovateľka uviedla, že dlžník nebol ochotný predložiť základné údaje na overenie plauzibilitnosti a udržateľnosti navrhovaného reštrukturalizačného plánu, a ak došlo k predloženiu určitých dokumentov, tie boli predložené buď ako neúplné, neaktuálne alebo s podstatným oneskorením. Napriek tomu, že dlžník deklaroval vstup investora ako nutnú podmienku realizovateľnosti ním navrhovaného reštrukturalizačného plánu, veriteľskému výboru žiadnu ani len indikatívnu ponuku subjektu nepredložil. Jednoznačne preukázané nie je ani to, že by sťažovateľka ako veriteľ dosiahla v konkurznom konaní nižšiu mieru uspokojenia ako v prípade plnenia reštrukturalizačného plánu.

9.6 Sťažovateľka v závere sťažnosti vyjadrila presvedčenie, že okresný súd pri vydaní napadnutého uznesenia „neprihliadal na ustanovenia ZKR, ktoré Porušiteľovi

taxatívne určujú, v akom prípade musí uznesením predložený Reštrukturalizačný plán zamietnuť. Uznesenie Porušovateľa má aj z tohto dôvodu znaky arbitrárnosti“ a ako také porušuje v záhlaví označené práva sťažovateľky.

10.1 Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci listom sp. zn. Spr 423/2018 z 21. júna 2018 vyjadril predseda okresného súdu, pričom konštatoval, že v danom prípade *„neexistuje žiaden dôvod v súlade so zásadou zdržanlivosti a sebaobmedzenia (m. m. PL. ÚS 3/09, I. ÚS 76/2011, PL. ÚS 95/2011, I. ÚS 316/2011) zasiahnuť do procesu reštrukturalizácie dlžníka. Súd má hodnotiť reštrukturalizačný plán len z formálneho hľadiska, nie aj z hľadiska jeho ekonomickej uskutočniteľnosti, ako to namieta v sťažovateľ (Komentár autorov Branislav Pospíšil, Jaroslav Macek, Martin Maliar, Vladimír Kitty, Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, druhé doplnené vydanie, Wolters Kluwer - § 154 tohto zákona - z dôvodovej správy na s. 807, pozn.). Súd podľa jeho názoru v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne dbal na jeho celkovú presvedčivosť, racionálnosť, ale v neposlednom rade aj spravodlivosť vo vzťahu ku všetkým účastníkom. Napadnutým uznesením okresného súdu nedošlo k takej aplikácii práva a zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorá by bola nezlučiteľná s označenými právami sťažovateľa.“.*

10.2 Predseda okresného súdu poukázal na to, že *«ustanovenie § 152 ods. 1 ZKR taxatívne vymenúva tri zásady, pri splnení ktorých súd je oprávnený nahradiť súhlas nesúhlasiacej skupiny s plánom. Súd pre potreby svojho rozhodnutia vykonal test každého z nich a podľa jeho názoru je zdôvodnenie dostatočné a ústavne konformné... Súčasne súd vykonal test každého z dôvodov na zamietnutie plánu stanovených v ustanovení § 154 ods. 1 ZKR... Súd v priebehu konania nezistil žiadne podvodné konanie pri prijatí predmetného reštrukturalizačného plánu alebo poskytnutie osobitných výhod niektorému účastníkovi plánu a je potrebné opätovne zdôrazniť, že veritelia neuvádzali a už vôbec nepreukazovali žiadne konkrétne podvodné konanie, resp. že bola poskytnutá osobitná výhoda a ktorému z účastníkov plánu... Dodatočné tvrdenia sťažovateľa v ústavnej sťažnosti sú v tomto štádiu irelevantné a boli by irelevantné aj čase rozhodovania o návrhu na schválenie plánu, nakoľko i podľa tvrdenia samotného sťažovateľa došlo k zmene vlastníckej štruktúry dlžníka až po schválení plánu, okrem toho závery o podvodnom konaní vychádzajúce len*

zo skutočnosti zmeny vlastníckej štruktúry dlžníka nie je možné bez ďalšieho urobiť... V záväznej časti reštrukturalizačného je uvedený spôsob plnenia (výška, splatnosť), ktorého nedodržanie má za následok postup podľa § 159 ZKR (a v konečnom dôsledku KONKURZ), v žiadnom prípade nie svojvoľné zníženie uspokojenia... Je samozrejmé, že dôsledkom úspešnej reštrukturalizácie právnickej osoby je jej ďalšia existencia, na rozdiel od konkurzu, kde zrušením konkurzu dochádza ex offio aj k zrušeniu obchodnej spoločnosti [§ 68 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka] a jej následnému výmazu z obchodného registra, a teda k jej právnemu zániku... Spoločným záujmom veriteľov je (musí byť) maximalizácia uspokojenia pohľadávok všetkých veriteľov pri spravodlivom usporiadaní vzťahov všetkých veriteľov s dlžníkom. Zmyslom a účelom reštrukturalizácie je zabrániť individuálnemu uplatňovaniu a výkonu práva jednotlivých veriteľov v prospech ich kolektívneho uspokojenia. Dosiahnutie spravodlivého usporiadania sporných vzťahov medzi veriteľmi a dlžníkom nie je možné inak, ako rozhodnutím súdu v konaní o určenie takýchto pohľadávok. Predložený reštrukturalizačný posudok bol podľa názoru súdu v súlade so spoločným záujmom všetkých veriteľov, keď vo všetkých vytvorených skupinách poskytuje vyššiu mieru uspokojenia ako v prípade konkurzu, a to v čo najväčšom rozsahu a v čo najkratšom čase, pri ekonomickej udržateľnosti plánu... K tvrdeniu sťažovateľa až v ústavnej sťažnosti, o nereálnosti a neudržateľnosti plánu a účelového záveru porovnania uspokojenia veriteľov v reštrukturalizácii a v konkurze je potrebné uviesť, že svoje tvrdenie nijakým spôsobom neodôvodnil, neuvádza jedinú konkrétnu skutočnosť, z ktorej by vyplývala dôvodnosť takejto námietky. Svoju argumentáciu sťažovateľ vôbec nekonkretizuje, nezdôvodňuje a nepredkladá jediný dôkaz ani neuvádza akúkoľvek konkrétnu relevantnú skutočnosť, ktorá by spochybňovala správnosť údajov v reštrukturalizačnom pláne [podľa § 152 ods. 1 písm. a) ZKR súd „vychádza z údajov uvedených v pláne, ak sa nepreukáže opak“].».

10.3 Podľa názoru predsedu okresného súdu „oprávnenosť osôb zúčastnených a hlasujúcich na schôdzi veriteľov za týchto členov hlasovať je v kompetencii správcu, ktorý vedie schôzdu veriteľov, resp. schvaľovací schôzdu. V prípade zasadania veriteľského výboru preverovať túto oprávnenosť môže predseda veriteľského výboru (ktorým bol sťažovateľ) a podľa názoru súdu i ktorýkoľvek jeho člen... Účastníka plánu obchodnú

spoločnosť [REDAKOVANÉ] v celom reštrukturalizačnom konaní zastupoval na základe písomného plnomocenstva zo dňa 2. 10. 2017 s úradne osvedčeným podpisom účastníka plánu splnomocnenec [REDAKOVANÉ]. Tento bol v súlade s ustanovením § 146 ods. 4 ZKR oprávnený hlasovať za účastníka plánu obchodnú spoločnosť [REDAKOVANÉ] na schvaľovacej schôdzi dňa 19. 01. 2018. Na tom nemôže nič zmeniť neskoršie skončenie funkcie štatutárneho orgánu účastníka plánu. Súčasne súd dáva do pozornosti, že obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ] bola členom veriteľského výboru a sťažovateľ ako predseda veriteľského výboru bol oprávnený, ba aj povinný overiť oprávnenosť osoby hlasovať na schôdzi veriteľského výboru za tohto člena... Na základe uvedeného je nepochybné, že zástupca na schvaľovacej schôdzi bol oprávnený hlasovať za účastníka plánu [REDAKOVANÉ], a preto väčšina zo skupín zostavených podľa reštrukturalizačného plánu hlasovala za prijatie reštrukturalizačného plánu, a teda reštrukturalizačný plán bol schvaľovacou schôdzou prijatý a súd mal právny podklad a dôvod na to, aby uznesením nahradil súhlas sťažovateľa a rovnako mal právny podklad na to, aby schválil reštrukturalizačný plán.“.

10.4 Čo sa týka „namietanej rýchlosti, v akej súd rozhodol o návrhu na schválenie plánu a nahradenie súhlasu skupiny veriteľov“, predseda okresného súdu uviedol, že „lehota na rozhodnutie súdu je v zmysle ustanovenia § 153 ZKR 15 dní odo dňa doručenia návrhu. Je vecou súdu, kedy sa návrhom začne zaoberať v rámci tejto 15 dňovej lehoty, čo jednoznačne závisí od momentálnej zaťaženia zákonného sudcu a od organizácie jeho práce, prípadne posúdenia naliehavosti v konkrétnej veci rozhodnúť... Napadnuté rozhodnutie súdu bolo vydané dňa 01. 02. 2018, pričom bolo elektronicky podpísané o 9:17 hod. Obratom, teda dňa 01. 02. 2018 bolo zaslané obchodnému vestníku na publikovanie, pričom obchodný vestník (vydavateľ) má na zverejnenie údajov (ak nepodlieha poplatkovej povinnosti) 5 pracovných dní odo dňa doručenia podania.“.

10.5 Predseda okresného súdu osobitne zdôraznil, že «sťažovateľ neuplatnil, ba priam premárnil všetky zákonom ustanovené možnosti brániť svoje individuálne záujmy v tomto reštrukturalizačnom konaní (nakoľko podľa názoru súdu snaha sťažovateľa o zrušenie napadnutého uznesenia súdu má len rozmer individuálneho záujmu a je v rozpore so spoločným záujmom všetkých veriteľov)... Pokiaľ sťažovateľ tvrdí,

že „reštrukturalizačný plán neobsahuje údaje a skutočnosti, ktoré boli takým predpokladom pre veriteľov, aby mohli s odbornou starostlivosťou hlasovať o jeho prijatí“, stalo sa tak jeho vinou, keďže zanedbal svoje povinnosti zástupcu všetkých veriteľov vo veriteľskom výbore, nakoľko tieto skutočnosti mal namietať a trvať na doplnení reštrukturalizačného plánu v procese schvaľovania veriteľským výborom. Sťažovateľ tak neurobil, hlasoval za schválenie plánu veriteľským výborom, pričom práve v tomto procese mohol uplatniť všetky výhrady prezentované v ústavnej sťažnosti, dosiahnuť neschválenie plánu vo veriteľskom výbore a tým dosiahnuť vyhlásenie konkurzu. Nakoľko sťažovateľ hlasoval za schválenie plánu, priamemu vyhláseniu konkurzu (§ 144 ods. 2 ZKR) zabránil... Ďalšou možnosťou sťažovateľa prezentovať svoje výhrady a žiadať odpovede bola žiadosť podľa ustanovenia § 145 ZKR o zmenu plánu resp. o podrobnejšie vysvetlenie plánu. V tom prípade by mal sťažovateľ ako žiadateľ možnosť vyjadriť svoje stanovisko na schvaľovacej schôdzi. Sťažovateľ túto možnosť bezdôvodne nevyužil... Sťažovateľ bezdôvodne nevyužil ani možnosť uplatniť na schvaľovacej schôdzi odôvodnené námietky (§ 150 ods. 2 ZKR), pričom v prípade uplatnenia odôvodnených námietok by mal sťažovateľ za splnenia podmienok ustanovených v § 157 právo na ochranu účastníka plánu nesúhlasiaceho s plánom.».

10.6 V závere uvedeného vyjadrenia predseda okresného súdu vyslovil presvedčenie, že „súd sa dostatočne a ústavne konformne vysporiadal so všetkými dôvodmi, pre ktoré môže plán neschváliť, pričom jednotlivo ku každému dôvodu uviedol svoje zistenia. Pokiaľ súd nezistil existenciu dôvodov (a to každého osobitne) na neschválenie plánu, mohol len konštatovať, že tento dôvod neexistuje, nakoľko nik netvrdil opak. Pokiaľ by ktokoľvek súdu oznámil, že dôvod existuje, súd by sa samozrejme, s tvrdeniami vysporiadal. Súd však žiadne tvrdenia nemal, nemal sa preto s akými vysporiadať.“.

11. Vyjadrenie predsedu okresného súdu ústavný súd zaslal sťažovateľke, resp. jej právnomu zástupcovi s tým, že má možnosť sa k nemu vyjadriť v lehote siedmich dní od doručenia tohto listu. Právny zástupca sťažovateľky list ústavného súdu prevzal 16. júla 2018, avšak uvedenú možnosť nevyužil.

12. Sťažnosť sťažovateľky ústavný súd zaslal dlžníkovi na vyjadrenie v lehote pätnástich dní od doručenia tohto listu. Dlžník list ústavného súdu prevzal 17. septembra 2018 a reagoval naň podaním doručeným ústavnému súdu 4. októbra 2018, v ktorom uviedol, že sťažovateľkou namietané porušenie práv je nedôvodné. Podľa názoru dlžníka „v postupe rozhodovania konkurzného súdu... nemožno vidieť snahu o porušenie práv sťažovateľa, ale rozhodnutie konkurzného súdu o návrhu dlžníka v zákonom stanovenej lehote, pričom sťažovateľ mohol svoje práva uplatniť omnoho skôr, no neučinil tak... Sťažovateľ neuvádza žiadne rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré by mu objektívne sťažovali doručiť konkurznému súdu také podania bez zbytočného odkladu po skončení schvaľovacej schôdze (19. 12. – 28. 01. 2018), ale navyše neuplatnenie týchto práv vydáva za nekonanie a/alebo porušenie jeho práv rozhodnutím konkurzného súdu, ktoré... s ohľadom na pasivitu sťažovateľa nemôže obstať... Skutkové tvrdenia sťažovateľa s ohľadom na chronologickú postupnosť udalostí, o nevedomosti o skutočnom väčšinovom akcionárovi a konečnom užívateľovi výhod a kapitalizácií pohľadávky veriteľa, sú vyslovene nepravdivé a zavádzajúce... Konkurzný súd v odôvodnení uznesenia... podrobne zdôvodnil, že pri výkone dohľadu nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali postup na zamietnutie reštrukturalizačného plánu podľa § 154 ods. 1 ZoKR, pričom svoju úvahu rozvinul vo vzťahu k posúdeniu jednotlivých zákonných ustanovení, ktoré upravujú podmienky a ich neexistenciu pre taký postup smerujúci k zamietnutiu návrhu dlžníka na potvrdenie plánu.“. Dlžník navyše uviedol, že „súčasnú obdobie prevádzkovania podniku je zamerané na jeho stabilizáciu a sťažovateľ z postavenia člena veriteľského výboru má možnosti, ako zistiť presne stav, v akom sa podnik nachádza, pričom je aj konkrétne informovaný poskytovaním písomných správ dozorového správcu v lehotách určených reštrukturalizačným plánom v rámci pravidiel výkonu dozornej správy o podnikateľskej činnosti spoločnosti vrátane stavu zabezpečenia majetku sťažovateľa, ako zabezpečeného veriteľa, priebežnej účtovnej závierky, saldokonta pohľadávok a záväzkov, výpisov zo všetkých bankových účtov. Zároveň sme oboznámili sťažovateľa o zámere uzavrieť zmluvu o predaji podniku so záujemcom [REDAKOVANÉ], ktoré podlieha súhlasu veriteľského výboru v zmysle pravidiel výkonu dozornej správy a v súčasnom období sa aj komunikuje so sťažovateľom vo vzťahu k vstupu investora do spoločnosti. Zmluva o predaji podniku bola na mimoriadnom valnom zhromaždení našej spoločnosti konanom dňa 21. 09.

2018 akcionármi schválená. Pre platnosť realizácie sa vyžaduje súhlas veriteľského výboru, zatiaľ o tejto otázke nebolo veriteľským výborom rozhodnuté.“

13. Vyjadrenie dlžníka ústavný súd zaslal sťažovateľke, resp. jej právnomu zástupcovi s tým, že má možnosť sa k nemu vyjadriť v lehote pätnástich dní od doručenia tohto listu. Právny zástupca sťažovateľky list ústavného súdu prevzal 15. októbra 2018 a reagoval naň podaním doručeným ústavnému súdu 26. októbra 2018, v ktorom uviedol, že zotrváva na svojich vyjadreniach uvedených v sťažnosti.

14. Rovnakú možnosť zaujať stanovisko k vyjadreniu dlžníka poskytol ústavný súd aj okresnému súdu, ktorý jeho list prevzal 15. októbra 2018, avšak uvedenú možnosť nevyužil.

15. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci (§ 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

II.

16. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

17. Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základných práv sťažovateľky zaručených čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresného súdu č. k. 40 R 1/2017-2362 z 1. februára 2018 (body 8.1 a 8.2).

18. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok.

19. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

20. Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní pred súdmi rovní.

21. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo prejednaná súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

22. Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, je kvalifikovaná princípom subsidiarity, v zmysle ktorého ústavný súd o namietaných zásahoch rozhoduje len v prípade, že je vylúčená právomoc všeobecných súdov, alebo v prípade, že účinky výkonu tejto právomoci všeobecnými súdmi nie sú zlučiteľné so súvisiacou ústavnou úpravou alebo úpravou v príslušnej medzinárodnej zmluve. Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

23. V súvislosti s tým ústavný súd opakovane judikuje, že pri uplatňovaní tejto právomoci nie je jeho úlohou zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05). Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu

všeobecný súd vyvodil. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by ním vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, II. ÚS 231/04).

24. Ústavný súd vo svojej judikatúre opakovane uvádza, že k úlohám právneho štátu patrí aj vytvorenie právnych a faktických garancií na uplatňovanie a ochranu základných práv a slobôd ich nositeľov, t. j. fyzické osoby a právnické osoby. Ak je na uplatnenie alebo ochranu základného práva alebo slobody potrebné uskutočniť konanie pred orgánom verejnej moci, úloha štátu spočíva v zabezpečení právnej úpravy takýchto konaní, ktoré sú dostupné bez akejkoľvek diskriminácie každému z nositeľov základných práv a slobôd. Koncepcia týchto konaní musí zabezpečovať reálny výkon a ochranu základného práva alebo slobody, a preto ich imanentnou súčasťou sú procesné záruky základných práv a slobôd. Existenciou takýchto konaní sa však nevyčerpávajú ústavné požiadavky späté s uplatňovaním základných práv a slobôd. Ústavnosť týchto konaní predpokladá aj to, že orgán verejnej moci, pred ktorým sa takéto konania uskutočňujú, koná zásadne nestranne, nezávisle a s využitím všetkým zákonom ustanovených prostriedkov na dosiahnutie účelu takých procesných postupov. Ústavný súd z tohto hľadiska osobitne pripomína objektivitu takého postupu orgánu verejnej moci (II. ÚS 9/00, II. ÚS 143/02). Len objektívnym postupom sa v rozhodovacom procese vylučuje svojvôľa v konaní a rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci. Objektívny postup orgánu verejnej moci sa musí prejavíť nielen vo využití všetkých dostupných zdrojov zisťovania skutkového základu na rozhodnutie, ale aj v tom, že takéto rozhodnutie obsahuje aj odôvodnenie, ktoré preukázateľne vychádza z týchto objektívnych postupov a ich využitia v súlade s procesnými predpismi.

25. Právomoc všeobecných súdov rozhodovať v konkurznom a reštrukturalizačnom konaní vyplýva z čl. 142 ods. 1 ústavy. Podrobnosti o pôsobnosti súdov a konaní pred nimi aj vo vymedzených veciach ustanoví v zmysle splnomocňovacej ústavnej normy zákon

(čl. 143 ods. 2 ústavy). V danom prípade je takýmto zákonom zákon č. 7/2005 Z. z., ktorý v rámci tretej časti nazvanej „Reštrukturalizácia“ upravuje v jej ôsmej hlave aj ingerenciu všeobecných súdov v procese reštrukturalizácie formou potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom (§ 153) alebo zamietnutia reštrukturalizačného plánu súdom v zákonom ustanovených prípadoch [§ 154 ods. 1 písm. a) až f)]. Ochranu účastníkov reštrukturalizačného plánu nesúhlasiacich s plánom upravuje § 157 ods. 1 a 2 zákona č. 7/2005 Z. z.

26.1 Ústavný súd už v náleze sp. zn. I. ÚS 200/2011 zo 7. decembra 2011 judikoval, že:

„Reštrukturalizačné konanie je zložito štruktúrovaný právny proces, v ktorom je všeobecný súd zaťažený povinnosťou zistiť a odhaliť, čo sa skrýva pod obsahom pojmu spoločný záujem veriteľov, ktorý pri kolektívnom (spravidla postupnom, resp. neúplnom) uspokojení veriteľov *prima facie* nekorešponduje s individuálnymi záujmami jednotlivých veriteľov. Zmyslom a účelom reštrukturalizácie je zabránenie individuálnemu uplatňovaniu či výkonu práv jednotlivých veriteľov v prospech ich kolektívneho uspokojenia. Maximalizácia uspokojenia pohľadávok všetkých veriteľov pri spravodlivom usporiadaní vzťahov všetkých veriteľov s dlžníkom je determinantom určujúcim spoločný záujem veriteľov.

Pri zvažovaní potenciálneho uspokojenia veriteľov v konkurze vyhlásenom v dôsledku zastavenia reštrukturalizácie pre zamietnutie plánu nemôže všeobecný súd izolovane prihliadať na záujem jediného veriteľa, a to ani vtedy, ak ide o veriteľa, u ktorého výška prihlásených a zistených pohľadávok z neho robí majoritného veriteľa. Naopak, jeho povinnosťou je skúmať možnosť uspokojenia všetkých (aj minoritných) veriteľov v likvidačnom konkurze. Túto jeho povinnosť možno vyvodiť zo základných zásad konkurzu a reštrukturalizácie (§ 5 zákona č. 7/2005 Z. z.), v zmysle ktorých je povinný postupovať tak, aby sa dosiahla pre veriteľov čo najvyššia miera uspokojenia ich pohľadávok.

To znamená, že nositeľom ústavou a dohovorom garantovaného práva na súdnu ochranu, resp. spravodlivé súdne konanie nie je len majoritný veriteľ, ale všetci veritelia,

ktorí riadne a včas (spôsobom ustanoveným zákonom č. 7/2005 Z. z.) prihlásili svoje pohľadávky.“

26.2 V citovanom náleze ústavný súd zdôraznil, že „má... z hľadiska požiadavky na dodržanie zásad spravodlivosti v reštrukturalizácii výhrady aj k meraniu postavenia jednotlivých veriteľov výlučne prizmou výšky nimi prihlásených a zistených pohľadávok. Ak má súd spravodlivo posúdiť otázku naplnenia či nenaplnenia spoločného záujmu veriteľov v reštrukturalizačnom pláne, nemôže celkom ignorovať ani výšku prihlásenej pohľadavky z hľadiska jej významu pre konkrétneho veriteľa. V okolnostiach prípadu totiž aj uspokojenie relatívne bezvýznamnej pohľadavky menšinového veriteľa môže pre neho samotného (a jeho právny či sociálno-ekonomický status) znamenať viac alebo toľko, ako uspokojenie pohľadavky(-ok) väčšinového veriteľa.“

27. Podobné závery vyplývajú aj z nálezu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 455/2012 z 2. decembra 2015, resp. z nálezu sp. zn. II. ÚS 273/2012 zo 16. decembra 2015, v ktorom ústavný súd zopakoval, že „Úloha súdu je aktívna a každý účastník plánu – vrátane tých, ktorí boli na schvaľovacej schôdzi prehlasovaní – má právo na ochranu súdom pred dôsledkami plánu, ktorý je v podstatnom rozpore so spoločnými záujmami veriteľov.“

28. Nájsť spravodlivú rovnováhu medzi oprávnenými záujmami jednotlivých veriteľov v reštrukturalizácii nie je jednoduché. To však neznamená, že všeobecný súd môže na túto úlohu rezignovať a aprobovať riešenie, ktoré sa síce javí ako spravodlivé, avšak len vo vzťahu k jednému veriteľovi, prípadne viacerým veriteľom, pričom vo vzťahu k ostatným veriteľom (pohľadávok rôznej výšky a rôznych právnych dôvodov) objektívne nevykazuje črty spravodlivého (III. ÚS 291/2016).

29. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že aj v danom prípade jeho úloha spočívala predovšetkým v posúdení, či pri rešpektovaní požiadavky materiálnej rovnosti v reštrukturalizačnom konaní došlo napadnutým uznesením okresného súdu k poskytnutiu spravodlivej súdnej ochrany.

30. Na účel posúdenia ústavnej súladnosti napadnutého uznesenia okresného súdu aj vo väzbe na citované judikátorne východiská sa ústavný súd oboznámil s jeho odôvodnením (body 8.1 a 8.2). Po preskúmaní napadnutého uznesenia ústavný súd argumentáciu sťažovateľky (body 9.1 až 9.6) nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov okresného súdu. Ústavný súd nezistil, že by okresným súdom aplikovaný postup pri zistení a hodnotení skutkového stavu veci a pri ustálení právnych záverov mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do napadnutého uznesenia v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 ústavy. Ústavný súd nezistil, že by posudzované rozhodnutie okresného súdu bolo svojvoľné alebo v zjavnom vzájomnom rozpore, či urobené v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou, či nedostatočne odôvodnené. Práve naopak, napadnuté uznesenie okresného súdu sa ústavnému súdu javí byť komplexným a zodpovedajúcim všetkým právnym a skutkovým okolnostiam daného prípadu.

31. Vzhľadom na obsah sťažnostných námietok ústavný súd konštatuje, že zákon č. 7/2005 Z. z. poskytoval (všetkým) účastníkom reštrukturalizačného plánu, t. j. aj sťažovateľke možnosť, aby svoje odôvodnené námietky proti reštrukturalizačnému plánu prostredníctvom správcu uplatnili písomne najneskôr siedmy deň pred konaním schvaľovacej schôdze, pričom odôvodnené námietky proti reštrukturalizačnému plánu, resp. proti priebehu schvaľovacej schôdze mohli vzniesť aj počas jej konania, čo im správca umožnil (bod 7.3). Sťažovateľka, ktorá zastávala funkciu predsedu veriteľského výboru, žiadne námietky proti reštrukturalizačnému plánu nevzniesla, a poskytnuté príležitosti na uplatnenie svojich procesných práv v reštrukturalizačnom konaní nevyužila. Takéto správanie sťažovateľky odporuje zásade „*vigilantibus iura scripta sunt*“, ktorá vo svojej podstate znamená, že práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných

ustanovení vrátane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 5 Sžf 65/2011 z 19. júla 2012).

32. Skutočnosť, že sťažovateľka sa s názorom okresného súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010).

33. Ústavný súd preto konštatuje, že závery okresného súdu vyplývajúce z napadnutého uznesenia nemožno hodnotiť inak ako ústavne súladné a poskytujúce spravodlivú súdnu ochranu všetkým účastníkom reštrukturalizačného konania (veriteľom) pri zachovaní ich ústavou garantovanej rovnosti v tomto konaní. Okresný súd nevybočil z ústavou ustanovených požiadaviek výkladu a aplikácie práva spôsobom a v rozsahu tvrdenom sťažovateľkou tak, že by porušil jej základné právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. právo na spravodlivé súdne konanie zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru.

34. Aj námietku sťažovateľky týkajúcu sa porušenia jej základného práva na rovnosť účastníkov v súdnom konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy napadnutým uznesením okresného súdu považuje ústavný súd za neopodstatnenú, keďže citované ustanovenie zaručuje len procedurálnu rovnosť v určitom konaní, nie „rovnosť“ v zmysle rovnakého či dokonca želaného výsledku pre každého účastníka takéhoto konania. Konkurzné a reštrukturalizačné právo nie je spotrebiteľským právom, kde by mal súd chrániť či obhajovať záujem „slabšieho“ účastníka právneho vzťahu, ale, ako už bolo uvedené, zmyslom a účelom reštrukturalizácie je kolektívne uspokojenie veriteľov a povinnosťou všetkých zúčastnených subjektov (vrátane súdov) je postupovať tak, aby sa dosiahla čo najvyššia miera uspokojenia ich pohľadávok.

35. Z napadnutého uznesenia okresného súdu taktiež nemožno vyvodit' nič, čo by signalizovalo, že by ním mohlo dôjsť k neprípustnému zásahu do základného práva sťažovateľky vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy.

36. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosti sťažovateľky nevyhovел (výrok nálezu). Rozhodovanie o ďalších požiadavkách sťažovateľky, ktoré uplatnila v petite, sa tým stalo bezpredmetným.

37. Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že reflektuje aj medializovanú informáciu týždenníka TREND zverejnenú na internetovom portáli <www.etrend.sk> 21. septembra 2018 v článku označenom ako „[REDAKOVANÉ] môže zhltnúť [REDAKOVANÉ], jeho pozadie zostáva utajené“, že „dozorujúci reštrukturalizačný správca [REDAKOVANÉ]... už skôr zdôraznil, že prevzatie mäsokombinátu [REDAKOVANÉ] je jedinou cestou, ako ho udržať v chode. Jeho pôvodní vlastníci totiž nedokážu plniť reštrukturalizačný plán, ktorý mu bol súdom odobrený len na jar. Ďalej s ním hromadia iba dlhy.“.

38. V čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľky nebol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka. Zistená zabezpečená pohľadávka sťažovateľky sa stane splatnou 31. januára 2019 (bod 5).

39. Podľa § 159 zákona č. 7/2005 Z. z. ak dlžník alebo preberajúca osoba ani do 30 dní od doručenia výzvy nesplní riadne a včas voči účastníkovi plánu pohľadávku alebo iný záväzok vyplývajúci mu z plánu, plán sa tým stáva voči účastníkovi plánu vo vzťahu k dotknutej pohľadávke neúčinným. Neúčinnosť plánu pôsobí voči účastníkovi v tom rozsahu, ktorý sa týka dotknutej riadne a včas nesplnenej pohľadávky vyplývajúcej z plánu. Následky neúčinnosti plánu upravuje § 161 zákona č. 7/2005 Z. z. tým spôsobom, že v prípade neúčinnosti plánu voči veriteľovi sú dlžník a preberajúca osoba povinní spoločne a nerozdielne splniť pôvodnú pohľadávku veriteľa v rozsahu, v akom bola pohľadávka prihlásená a zistená, spolu s úrokom podľa osobitného predpisu počítaným zo zistenej časti pohľadávky od začatia reštrukturalizačného konania. Pohľadávku veriteľa

sú dlžník a preberajúca osoba povinní splniť v pôvodnej lehote splatnosti (§ 161 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z.). Pre pôvodnú pohľadávku veriteľa v rozsahu podľa odseku 1 možno v prípade neúčinnosti plánu voči dlžníkovi alebo preberajúcej osobe viesť výkon rozhodnutia alebo exekúciu, a to na podklade výpisu zo zoznamu pohľadávok uloženého na súde, ak ide o neúčinnosť plánu podľa § 159 [§ 161 ods. 3 písm. c) zákona č. 7/2005 Z. z.]. Pôvodná pohľadávka sa nepremlčí skôr, ako uplynie desať rokov od neúčinnosti plánu (§ 161 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z.).

40. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2019